

HONOROWA
KSIĘGA ZASŁUŻONYCH
MIASTA i GMINY BRUSY
PAMIĘCI
OBECNYCH i PRZYSZŁYCH POKOLEŃ
PAN
STANISŁAW PESTKA

urodzony 8 kwietnia 1929 r.

(pseudonim artystyczny Jan Zbrzyca)

uchwałą Rady Miejskiej w Brusach Nr XXV-240/2006 z dnia 29 czerwca 2006 r.

do niniejszej Księgi wpisany

Stanisław Pestka urodził się w Rolbiku, ukończył liceum w Kościerzynie i polonistykę na Uniwersytecie Adama Mickiewicza w Poznaniu. Był nauczycielem, pracował jako dziennikarz, w latach 1969-72 i 1990-1994 – redaktorem naczelnym „Pomeranii”. Jako poeta kaszubski rodem z Rolbika zadebiutował w latach 70. Ma na swoim koncie trzy tomiki wierszy, które zdaniem krytyków wyznaczają nowe drogi poezji kaszubskiej.

Poezja Jana Zbrzycy, bo pod takim pseudonimem publikuje Stanisław Pestka, jest osadzona w kaszubskiej tradycji. Jest tu nostalgia za rodzinnymi stronami, są odwołania do kultury uniwersalnej. Bogaty język zadziwia neologizmami. Poeta wspomina w swoich utworach dom rodzinny, swoją rodzinę, w której mówienie po kaszubsku było czymś normalnym. Zawsze powtarza, że na Zaborach osłuchał się z mową kaszubską, to jego mała ojczyzna: Widno, Kaszuba, Laska, Zbrzyca.

Autor „Wieczornego Widnika” jest twórcą wyjątkowym. Jego refleksja o języku kaszubskim doprowadziła do przeświadczenia, że nie może to być tylko język do opowiadania dowcipów. Powinien wyrażać wszystko. Nawet rzeczy abstrakcyjne. Tomiki wierszy tego artysty usiłują więc zmierzyć się – w myśl tego stwierdzenia – nie tylko z pożegnaniem ukochanych i wspomnieniem matki, opisem realiów południowych Kaszub, rodzinnych stron poety, ale także ze zmysłową urodą świata, jego problemami, bolesnymi kartami historii, np. zagładą Żydów w Leśnie.

Stanisław Pestka w swej twórczości porusza ważne i ciekawe dla Kaszub i Pomorza tematy kulturalne, społeczne i polityczne. Jan Zbrzyca to również wyraziciel najważniejszych myśli ruchu kaszubskiego. Twierdzi, że Kaszubi mają język, który jest czymś więcej niż dialekt. Od nich samych zależy jaką pójść drogą i czy pozostaną wierni dwóm ojczyznom – polskiej i kaszubskiej. Żeby nie rozpuścili się w coraz bardziej zunifikowanym świecie, muszą czerpać z rodzinnej gleby, tak jak czyni to ten wielki poeta.

Za swoją działalność został wyróżniony licznymi nagrodami. Do ważniejszych należą: Medal Stolema (1975), Pieczęć Świętopełki Klasy Złotej (nadawany przez kapitułę ZKP), Medal im. Gulgowskich (przyznawany przez Radę Stowarzyszenia Twórców Ludowych oddziału gdańskiego).